

Verslag contactvergadering Asiel

15 februari 2017

Aanwezig: Petra BAEYENS (Vluchtelingenwerk Vlaanderen), Mathieu BEYS (Myria), Alexandra BÜCHLER (Myria), Ghislinde CEULEMANS (CAW Brussel), Carl CLAUS (DVZ), Géraldine D'HOOP (IOM), Elvire DELWICHE (Dienst voogdij), Melissa DE MEDTS (Caritas International), Katleen GORIS (Myria), Vincent HAUQUIER (UNHCR), Caroline KINARD (Service tutelles), Gerrit KLAPWIJK (Orde van de Vlaamse Balies), Meron KNIKMAN (CAW Antwerpen), Bieke MACHIELS (Fedasil), Chloé MARCIK (UNHCR), Lisa OKLADNICOFF (Vluchtelingenwerk Vlaanderen), Lysbeth REULENS (Agentschap Integratie&Inburgering), Joke SWANKAERT (Myria), Sophie VAN BALBERGHE (CGVS), Ina VANDENBERGHE (Myria), Bart VANDERSTRAETEN (Rode Kruis Vlaanderen), Ilona VAN LIEDEKERKE (DVZ), Davide ZIVERI (Croix-Rouge)

Verontschuldigd: Fabienne CRAUWELS (VVSG).

Opening van de contactvergadering van 15/02/2017

1. Mevrouw Goris opent de vergadering. Er is een voorstellingsronde om kennis te maken met de nieuwe deelnemers.
2. Mevrouw Goris vraagt of er opmerkingen zijn voor het verslag van januari? Mijnheer Vanderstraeten stelt dat punt 60 aangepast zou moeten worden. Hij verklaarde immers tijdens de vergadering "Westakkers en Houthalen-Helchteren waren centra die als noodopvang centra werden geopend. Ondertussen maakten zij de doorstart naar reguliere opvang." Het verslag zal zo aangepast worden en wordt algemeen goedgekeurd.

Mededelingen van de DVZ (De heer Claus)

3. Mijnheer Claus geeft de cijfers mee van januari 2017. In januari 2017 werden in totaal 1.461 asielaanvragen ingediend. 1.378 asielaanvragen werden ingediend inde WTC, 61 aanvragen vanuit de gesloten centra en 22 aan de grens.
4. DVZ behandelde 69,57 aanvragen per werkdag, wat een daling is van 5,62 ten opzichte van de 75,19 verwerkte aanvragen per werkdag in december 2016. In absolute cijfers registreerde DVZ 1.579 aanvragen, wat een daling is van 118 aanvragen ten opzichte van december 2016 en een sterke daling van 1.381 tegenover januari 2016, waar 2.842 aanvragen geregistreerd werden.

5. De top 10 van de meest voorkomende nationaliteiten voor asielaanvragers is: Syrië (181), Afghanistan (158), Irak (105), Guinee (94), Palestina (78), Rusland (59), Albanië (54), Congo DR (50), Turkije (50), Kameroen (45) en Somalië (45). Voor Syrië is dit een daling met 79 ten opzichte van december 2016.
6. Er werden 1.255 asielaanvragen overgemaakt aan het CGVS. In 255 gevallen werd een 25/26quater afgeleverd en 112 asielaanvragen waren zonder voorwerp. Het totaal aantal genomen beslissingen in januari 2017 was 1.622.
7. In totaal waren er 310 meervoudige asielaanvragen in januari. Dat zijn 88 aanvragen minder tegenover december 2016. De top 3 van de meest voorkomende nationaliteiten voor meervoudige asielaanvragers is: Irak (54), Afghanistan (43) en Rusland (29).
8. Vanuit de gesloten centra zijn de voornaamste nationaliteiten: Algerije (10), Pakistan (9) en Marokko (6).
9. De meeste asielzoekers, die asiel aanvragen aan de grens, komen uit Palestina (4) en Syrië (4).
10. In januari 2017, waren van de 115 NBMV die een asielaanvraag deden er 100 jongens en 15 meisjes. Van deze NBMV waren er 7 tussen 0-13 jaar, 36 tussen 14-15 jaar en 72 tussen 16-17 jaar. De meest voorkomende nationaliteiten binnen deze categorie zijn Afghanistan (48), Guinee (20) en Eritrea (14).
11. Vervolgens overloopt mevrouw Goris de schriftelijke vragen die op voorhand aan de DVZ werden overgemaakt. *Vraag over de relocatieprocedure. Op de contactvergadering van januari werd de relocatieprocedure naar België toegelicht. A) Men zegt dat de lidstaten relocatievoorstellen van Italië of Griekenland kunnen weigeren (openbare orde en wanneer redenen tot uitsluiting worden gezien). Hoeveel relocatievoorstellen werden door België geweigerd in 2016? (uitgesplitst voor Griekenland en Italië)? Uitgesplitst per reden (openbare orde of uitsluiting)? In het totaal?* Mijnheer Claus antwoordt dat er in 2016 1 Eritreeër is geweigerd omwille van bedreiging voor de openbare orde. De heer Claus vermoedt dat de relocatie vanuit Italië werd aangeboden, aangezien het om een Eritreeër ging. De meeste Eritreeërs verblijven immers in Italië. B) *Een aantal 'pledges' van België waren voor niet-begeleide minderjarigen. Kwamen er al niet-begeleide minderjarigen via relocatie naar België? Indien ja, hoeveel, welke nationaliteit en uit welk land?* Mijnheer Claus antwoordt dat DVZ probeert om 10% van de pledges voor NBMV te behouden. Dit wordt niet gehaald omdat er niet zoveel NBMV worden aangeboden. In 2016 kwamen 6 NBMV uit Syrië naar België die vanuit Griekenland werden aangeboden. In februari 2017 kwamen er nog eens 9 Syriërs over uit Griekenland, waarvan 5 nog steeds minderjarig bij aankomst in België (4 waren ondertussen meerderjarig geworden en werden dus ook niet meer meegeteld als NBMV). Het geringe aanbod voor relocatie is problematisch maar ook de Italiaanse wetgeving bemoeilijkt een mogelijke overdracht van NBMV.
12. Mevrouw Vandenberghe stelt een vraag over de niet-begeleide minderjarige Afghanen die in Griekenland verblijven. Als Afghanen komen zij niet in aanmerking voor relocatie. Volgens de vooruitgangsverslagen relocatie en hervestiging van de Europese Commissie zoekt Griekenland op bilaterale basis naar lidstaten die er toch willen overnemen. Mevrouw Vandenberghe dacht dat de staatssecretaris in het parlement eens had aangegeven daartoe bereid te zijn. Is er op dit vlak al iets voorzien? Mijnheer Claus antwoordt dat DVZ er niet van op de hoogte is. Mevrouw

Van Balberghe beaamt dat dit besproken werd in het parlement en ook op Europees niveau leeft. Omdat DVZ niet op de hoogte is, vermoedt ze dat er (nog) niets uit is voorgekomen. Mijnheer Claus heeft wel kennis van een mogelijke transfer van NBMV naar Nederland rond de Kerstperiode, maar hij heeft geen weet van het vervolg. Mijnheer Claus herinnert er wel aan dat van een groot aantal zelf verklaarde NBMV uit Afghanistan, na onderzoek een groot deel niet minderjarig bleek te zijn. DVZ is bijgevolg sceptisch over mogelijke transfers van zelfverklaarde NBMV uit Afghanistan.

13. *Er werd herhaald dat de lidstaten na ontvangst van het dossier een richttermijn van twee maanden hebben voor de eigenlijke transfer, maar dat die termijn momenteel niet wordt gehaald. Kunt u hierbij meer toelichting geven? Hoeveel tijd ging er in de praktijk over in België? Wat zijn de redenen hiervoor? Kunt u onderscheid maken tussen de tijd die nodig is voor de goedkeuring door België en de termijn na goedkeuring tot de eigenlijke transfer? Vorige vergadering werd gezegd dat dit in de toekomst zal beteren. Wat zal er veranderen?* Mijnheer Claus antwoordt dat in 2016 de te lange termijn te wijten was zowel aan België als aan Griekenland/Italië. Langs Belgische kant neemt het screenen van dossiers - waarbij ook meerdere instanties (nl. CGVS, politie, ..) betrokken zijn, enige tijd in beslag. Bovendien zijn de dossiers die vanuit Griekenland (en voornamelijk) vanuit Italië worden voorgedragen vaak onvolledig, waardoor het ook weer enige tijd in beslag neemt om de nodige informatie te verzamelen om een screening te kunnen doorvoeren. De lange wachttijd voor een transfer kwam enerzijds door de administratieve dossierafroning bij de asiendiensten ter plaatse. Anderzijds vergt de opvolging door IOM ook tijd, onder meer: het vinden van beschikbare vluchten (wat soms problematisch is in de zomer), het organiseren van de culturele oriëntatie cursus en een medische check-up. Mevrouw Goris vraagt naar de opvolging op lange termijn. De heer Claus antwoordt dat DVZ bezig is met een inhaalbeweging. Op 14 februari was er een transfer van een groep, de volgende weken wordt ook een transfer voorzien. De Belgische overheid verkiest kleinere groepen van 30 personen per keer zodat Fedasil een opvangplaats kan aanbieden aan de personen die via relocatie naar België komen. Er werd immers het voorstel gedaan om per keer 150 personen te laten overkomen, maar voor een dergelijke grote groep kan er dan niet onmiddellijk een opvangplaats aangeboden worden.
14. *Er werd vorige contactvergadering ook verwezen naar een voorbeeld van een erkend vluchteling in België met een minderjarig kind dat in de asielprocedure in Griekenland verblijft. Hier biedt relocatie geen meerwaarde, dit valt onder Dublin. Verloopt de gezinshereniging via Dublin in dergelijke gevallen vlot? Wordt er prioriteit gegeven aan dergelijke gevallen van Belgische kant? Van Griekse kant?* Mijnheer Claus antwoordt dat de effectieve overdracht door Griekenland na een akkoord van België soms vrij lang duurt. Er is geen minimumtermijn, maar voor de overheid kan dit maximum 6 maand duren. Daarbovenop heeft Griekenland een gebrek aan middelen terwijl zij als transfererend land de reis betalen. DVZ geeft prioriteit aan gezinshereniging via Dublin en zit binnen de antwoordtermijn. Dit hangt af van dossier tot dossier. Soms duurt dit langer als een familielid informatie vraagt en er te weinig informatie is over de geboortedatum of de naam. De heer Claus weet niet of de Griekse overheid gezinshereniging via Dublin met prioriteit behandelt. Mevrouw Okladnicoff vraagt wat er gebeurt als een persoon vast zit in Griekenland. Komt IOM tussen? De heer Claus antwoordt dat Griekenland een laissez-passer moet geven, het land van overdracht organiseert de transfert. Mevrouw Okladnicoff vraagt of ouders die erkend zijn, naar hun kind in Griekenland kunnen reizen en het meenemen naar België. De heer Claus antwoordt dat als Griekenland een laissez-passer geeft en de ouders kunnen aantonen dat het hun kind is, dit in principe moet kunnen.

15. De heer Klapwijk heeft een andere vraag betreffende Dublin overdrachten: hij haalt een voorbeeld aan van 2 volwassenen die vrijgelaten werden uit een gesloten centrum, met een Dublin beslissing dat Italië verantwoordelijk was, zij kregen echter geen laissez-passer om naar Italië te vertrekken. De sociaal assistenten van het gesloten centra zeiden dat er geen laissez-passer meer werd afgeleverd. Er werd een BGV gegeven en betrokken personen moesten op eigen initiatief terug keren. Maar hoe kunnen betrokkenen naar Italië gaan zonder de vereiste binnenkomstdocumenten? De heer Claus zegt dat dit onmogelijk is omdat men zonder laissez-passer nergens geraakt. In een gesloten centrum zou een Dublin-dossier logischerwijze een laissez- passer moeten krijgen.
16. Mevrouw Vandenberghe vraagt naar de aangeboden plaatsen voor relocatie in de komende periode. De heer Claus antwoordt dat er 100 plaatsen per maand (en in juli en augustus 150) zijn voorzien opdat tegen september alles kan worden afgerond. Mevrouw Van Balberghe vult aan dat het aantal personen dat in aanmerking komt voor relocatie uit Griekenland en Italië kleiner is dan verwacht. België engageert zich tot 100 personen per maand, tot september. Mevrouw Vandenberghe vraagt of er gecommuniceerd wordt over dit engagement en of er soms teksten of raadsbesluiten hierover beschikbaar zijn aangezien het oorspronkelijke aantal voortkomt uit een beslissing van de Europese Raad. Mevrouw Van Balberghe heeft daar geen weet van.

Mededelingen CGVS (Madame Van Balberghe)

17. Mevrouw Van Balberghe geeft een overzicht van de cijfers van de maand januari 2017. (http://www.cgvs.be/sites/default/files/asielstatistieken_2017_jan_nl.pdf)

Januari 2017		% versus totaal aantal asielaanvragers
Asielaanvragen (DVZ)		
Aantal personen dat een asielaanvraag indiende	1.461	
Aantal personen dat een eerste asielaanvraag indiende ¹	1.151	78,8%
Aantal personen dat een meervoudige asielaanvraag indiende	310	21,2%
Beslissingen (CGVS)		% par rapport au nombre total de décisions définitives
Tussenbeslissingen		
Aantal personen waarvoor tot een inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag) werd beslist	84	

¹ Deze categorie bevat asielaanvragen ingediend aan de grens en op het grondgebied, alsook asielaanvragen ingediend door personen die via relocatie en hervestiging naar België zijn overgebracht.

Eindbeslissingen		
Aantal personen dat een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus (VS) ontving	688	38,6%
Aantal personen dat een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (SB) ontving	257	14,4%
Aantal personen waarvoor tot een weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag werd beslist (meervoudige aanvraag)	189	10,6%
Aantal personen waarvoor tot een weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag werd beslist (veilig land van herkomst, EU, vluchteling andere EU lidstaat)	111	6,2%
Aantal personen waarbij de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd	529	29,7%
Aantal personen van wie het statuut werd ingetrokken of opgeheven	9	0,5%
Totaal aantal personen dat een asielbeslissing ontving	1.867	
Werklast van het CGVS (eind januari 2017)	Dossiers	14.530
	Personen	18.489

18. In januari 2017 heeft het CGVS 1.466 beslissingen (= 1.867 personen) genomen, waarvan 1.396 definitieve beslissingen. Wat de definitieve beslissingen betreft (incl. de weigeringen van inoverwegingname van meervoudige asielaanvragen), stelt men een **beschermingsgraad** van 50,2% vast. Wat de beslissingen ten gronde betreft (excl. de weigeringen van inoverwegingname), stelt men een **erkenningsgraad** van 56,9% vast. In januari 2017 nam het CGVS de volgende beslissingen (in aantal beslissingen en niet aantal personen) in absolute cijfers: 515 beslissingen tot erkenning van de vluchtelingenstatus, 186 toekenningen van subsidiaire beschermingsstatus, 447 weigeringen van de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus, 164 weigeringen van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, 6 beslissingen tot intrekking of opheffing, 78 weigeringen van inoverwegingname (veilig land van herkomst, EU-burger, of begunstigde van internationale bescherming in een EU-lidstaat). En als tussentijdse beslissingen, 70 beslissingen tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Eind januari 2017 bedroeg de totale werklast bij het CGVS 14.530 dossiers.

19. Vervolgens beantwoordt mevrouw Van Balberghe de schriftelijke vragen die aan het CGVS op voorhand werden overgemaakt.

20. *Betreffende de Erkende vluchtelingen en hun achtergebleven zieke of hoogbejaarde familieleden in het herkomstland is op eerdere contactvergaderingen (21/9/16, 19/12/16) de kwestie van erkende vluchtelingen die willen reizen naar hun land van herkomst al uitgebreid aan bod gekomen. Het CGVS is niet langer bereid om toestemming te verlenen voor een dergelijke reis. Terugkeer naar het herkomstland kan volgens het CGVS leiden tot intrekking of opheffing van de vluchtelingenstatus, al naargelang de individuele situatie. Volgend aspect van deze problematiek*

kwam nog niet aan bod? Een erkend vluchteling die de vestiging heeft bekomen, wil naar zijn land van herkomst reizen om afscheid te nemen van zijn hoogbejaarde en van een zware ziekte herstellende moeder. De Verblijfswet voorziet in artikel 18, §3, lid 1 Vw dat een vreemdeling met internationale bescherming die op die grond gemachtigd werd tot vestiging zijn verblijfsrecht kan verliezen wanneer zijn vluchtelingenstatus ingetrokken wordt door het CGVS op basis van artikel 55/3/1, §2 Vw. Verder bepaalt lid 2 van datzelfde artikel dat een evenredigheidstoets moet worden uitgevoerd wanneer overwogen wordt het verblijfsrecht te beëindigen. Er moet rekening gehouden worden met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst. Artikel 55/3/1, §2 Vw bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die 1/ met toepassing van artikel 55/2 uitgesloten wordt of had moeten zijn of 2/wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest. Voor de betrokkene is het bijzonder moeilijk om in te schatten welke gevolgen een eventuele reis naar zijn herkomstland om zijn moeder te bezoeken kan hebben. Wat is het standpunt van DVZ en het CGVS ter zake? Wordt een bezoek aan een ernstig ziek naast familielid **door het CGVS** beschouwd als 'persoonlijk gedrag dat erop wijst dat hij geen vervolging vreest' die de intrekking van zijn vluchtelingenstatus tot gevolg heeft? Ook wanneer betrokkene een medisch attest van het familielid voorlegt? De (vroeger bestaande) mogelijkheid om voorafgaandelijk van het CGVS toestemming te krijgen om te reizen naar het herkomstland zou in dergelijke gevallen menselijke drama's (onmogelijke keuze tussen behoud verblijfsrecht en bezoek familielid) kunnen voorkomen. Hoe kijkt het CGVS hiernaar? Kan DVZ verduidelijken in welke gevallen hij gebruik maakt van de mogelijkheid die artikel 18, §3 Vw hem geeft? Wordt betrokkene door DVZ gehoord alvorens een beslissing te nemen over de beëindiging van het verblijfsrecht? Mevrouw Van Balberghe bevestigt dat het CGVS geen attesten meer zal afgeven die erkende vluchtelingen toestemming geven om naar hun land van herkomst terug te keren. In principe kan, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst het statuut van een vluchteling ter discussie worden gesteld. Het CGVS kan niet zomaar zonder onderzoek naar de omstandigheden van de terugkeer, beweren dat de persoon in kwestie nog een risico loopt. Het CGVS zal altijd een beoordeling per geval maken afhankelijk van de omstandigheden, de plaats waar de persoon naar is teruggekeerd, de duur van het verblijf, etc. Mevrouw Van Balberghe voegt er aan toe dat de staatssecretaris een terugkeer controlesysteem heeft uitgewerkt samen met de DVZ. Het CGVS heeft dus wel meer dossiers te beoordelen dan voorheen. In sommige gevallen biedt de terugkeer van een persoon naar een andere regio dan zijn herkomstregio de gelegenheid te concluderen dat er een intern vluchtalternatief bestaat. In andere gevallen kan het CGVS beslissen de status niet in te trekken. Mevrouw Baeyens vraagt of het hier gaat om een intrekking of een opheffing? Mevrouw Van Balberghe antwoordt dat de omstandigheden dit bepalen: soms intrekking, soms opheffing. De heer Claus voegt er aan toe dat elk dossier individueel wordt onderzocht door de bevoegde dienst van de DVZ, afhankelijk van de beslissing van het CGVS. Mevrouw Reulens vraagt hoe deze dossiers door de DVZ onderzocht worden?

Volgens de heer Claus, is de procedure niet duidelijk omschreven. In principe moet de persoon uitgenodigd worden om zijn argumenten voor het behoud van zijn verblijf, schriftelijk voor te leggen voordat een beslissing genomen wordt.

21. *Artikel 17 §5 van de Richtlijn (2013/32/EU van 26 juni 2013) voorziet in een recht op toegang tot het verslag van de hoorzitting van het CGVS **alvorens** er een beslissing in eerste aanleg over de asielaanvraag genomen wordt: « 5. Verzoekers en hun juridische adviseurs of andere raadslieden als bedoeld in artikel 23, hebben toegang tot het verslag of de schriftelijke weergave en, in voorkomend geval, tot de opname voordat de beslissingsautoriteit een beslissing neemt. Wanneer lidstaten zowel in een schriftelijke weergave als in de opname van het persoonlijke onderhoud voorzien, hoeven zij in de in hoofdstuk III bedoelde procedures in eerste aanleg geen toegang tot de opname te bieden. Niettemin bieden zij in die gevallen in de in hoofdstuk V bedoelde beroepsprocedures toegang tot de opname. Onverminderd lid 3 van dit artikel kunnen de lidstaten bepalen dat, wanneer het verzoek in overeenstemming met artikel 31, lid 8, wordt behandeld, toegang wordt geboden tot het verslag of de schriftelijke weergave en, indien toepasselijk, tot de opname, op hetzelfde ogenblik als de beslissing wordt genomen. » 1. Hoe wordt dit recht in de praktijk toegepast door het CGVS? 2. Hoe worden verzoekers en hun advocaten van dit recht op de hoogte gebracht? 3. Concreet gesproken, wat moet een verzoeker of zijn advocaat doen om toegang tot het verslag te krijgen alvorens de beslissingname? Tot welke dienst moet hij zich richten (protection officer die het dossier behandelt?)* Mevrouw Van Balberghe bevestigt dat de mogelijkheid om een kopie van het verslag van de hoorzitting te vragen bestaat al sinds het verstrijken van de omzettingstermijn van de Richtlijn in 2015. In afwachting van de omzetting in Belgisch recht, kan men dit verzoek tijdens het interview rechtstreeks aan de protection officer doen of later via de helpdesk voor advocaten. Opmerkingen van advocaat of asielzoekers kunnen steeds na het interview gemaakt worden. De kopieaanvraag moet zo snel mogelijk na het interview ingediend worden. Advocaat of verzoeker moeten deze aanvraag tijdens het interview of kort daarna indienen. Mevrouw Goris vraagt of de asielzoeker op de hoogte wordt gebracht van deze toegangsmogelijkheid tot het verslag tijdens het interview? Mevrouw Van Balberghe antwoordt dat dit niet het geval is: verzoeker of advocaat moeten dit zelf aanvragen. De heer Vanderstraeten vraagt of de asielzoeker zelf een kopie per mail aan de helpdesk voor advocaten kan aanvragen of is deze enkel voor advocaten? Sommige asielzoekers ondervonden moeilijkheden om het te verkrijgen. Mevrouw Van Balberghe stelt dat een asielzoeker dit per mail zelf kan aanvragen en verkrijgen maar dat hij moet kunnen bewijzen dat hij wel de rechthebbende persoon is om een schending van de confidentialiteitsplicht door het CGVS te voorkomen. Mevrouw Knikman vraagt binnen welke termijn deze aanvraag moet gebeuren. Mevrouw Van Balberghe zegt dat de Procedurerichtlijn geen termijn voorziet. De protection officer maakt eerst een definitief verslag op alvorens het te verzenden. De heer Klapwijk merkt op dat volgens zijn ervaring als advocaat, de protection officer vaak verwijst naar de helpdesk en dat binnen de vijf dagen na verzending van het verslag naar de advocaat, de opmerkingen per e-mail overgemaakt moeten worden.
22. Mevrouw Van Balberghe herneemt de discussie over relocatie. In bepaalde dossiers van personen die via relocatie overkwamen, heeft het CGVS weigeringsbeslissingen genomen wegens nationaliteitsfraude. Het CGVS stelde vast dat personen die via de relocatieprocedure binnenkwamen, niet de nationaliteit hadden zoals verklaard in hun aanvraag. Het betrof hier 6

gevallen van nationaliteitsfraudes (vooral personen die als nationaliteit 'Eritreeër' opgaven) en 4 technische weigeringen (personen die zich na hun relocatie nooit bij het CGVS hebben aangemeld) op een totale instroom van 266 personen in 2016 (vooral Syriërs en Eritreeërs). Mevrouw Van Balberghe verduidelijkt dat de Europese Commissie het aantal overbrengingen (relocaties) in de EU beperkt heeft tot 106.000 i.p.v. de oorspronkelijk geplande 160.000 personen. Voor België betekent dit een relocatie van 1.510 personen i.p.v. 3.812. Men voorziet een uitvoering op basis van 100 personen per maand (65 uit Griekenland en 35 uit Italië) en dit tot september 2017 en daarna per groep van 150 personen (110 uit Griekenland en 50 uit Italië) tot december 2017. Mevrouw Reulens vraagt wat er gebeurt met de personen die geweigerd werden en die via relocatie binnenkwamen? Mevrouw Van Balberghe antwoordt dat er geen specifieke maatregelen getroffen werden: de regels en procedures van toepassing op deze personen zijn dezelfde als voor alle andere uitgeprocedeerde asielzoekers. DVZ neemt een BGV-beslissing en zorgt eventueel zelf voor de uitvoering van een gedwongen uitzetting. De heer Claus voegt hier aan toe dat deze personen zeker niet naar Griekenland of Italië zullen worden teruggestuurd maar wel naar hun land van herkomst.

23. Mevrouw Goris vraagt of een persoon die via relocatie naar België komt, bv. vanuit Griekenland en zich niet aanmeldt bij de DVZ, een asielaanvraag indient in een ander EU-land (bv. Duitsland), welk EU-land (Dublin Verordening) er dan verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn asielaanvraag: Griekenland of België? De heer Claus antwoordt dat als er geen enkele asielaanvraag in België geregistreerd werd, ligt de verantwoordelijkheid bij Griekenland om de eenvoudige reden dat een relocatiepledge van België de verantwoordelijkheidsregeling van Griekenland (of Italië) als eerste land van aankomst volgens de Dublin Verordening niet wijzigt. Mevrouw Vandenberghe vraagt of, in geval dat de Dublin-Verordening Griekenland als verantwoordelijk land aanduidt en gezien de huidige onmogelijkheid om mensen naar Griekenland terug te sturen, het dossier door Duitsland wordt behandeld waar een 2^e aanvraag werd ingediend, ofwel door België? De heer Claus verduidelijkt dat indien een asielaanvraag formeel in België bij de DVZ werd ingediend en bv. een technische weigering kreeg, waarna deze personen een asielaanvraag indienen in een ander Dublin-land (bv. Duitsland) worden deze personen zeker teruggenomen door België. Mevrouw Baeyens vraagt of de over te brengen personen in het bezit zijn van een laissez-passer en of het mogelijk is dat sommigen onderweg – met name voor het indienen van hun asielaanvraag in België - verdwijnen. De heer Claus zegt dat dit in principe niet kan, omdat deze personen op de luchthaven verwelkomd worden door de IOM, die hen vervolgens begeleidt naar DVZ om de asielaanvraag in te dienen. Mevrouw Mme D'hoop bevestigt deze begeleiding door IOM.
24. Mevrouw Van Balberghe geeft nog mee dat het CGVS binnenkort hervestigingmissies organiseert naar Jordanië (172 Syriërs) en naar Turkije (112 Syriërs). Er zijn drie andere missies gepland in maart, april en juni 2017 (datum nog te bepalen) En in juli en september 2017 zijn ook twee missies gepland naar Libanon.
25. Bovendien vraagt mevrouw Van Balberghe aandacht voor een mededeling van het CGVS van 15/02/2017 over de behandelingstermijnen van asielaanvragen door NBMV, ter attentie van de voogden (zie website: <http://www.cgvs.be/nl/actueel/toelichting-aan-voogden-behandelingstermijnen-niet-begeleide-minderjarigen>). Het CGVS gaat ook een mededeling uitgeven over de behandelingstermijnen van alle asielaanvragen. Mevrouw Van Balberghe informeert dat het CGVS meer beslissingen zal nemen betreffende Afghanen, zowel

minderjarigen als meerderjarigen, omdat er extrapersoneel voor de behandeling van deze dossiers opgeleid werd.

26. De heer Ziveri vraagt of er een specifieke vertraging betreffende de behandeling van Palestijnse dossiers is. Mevrouw Van Balberghe antwoordt van niet, maar herinnert er aan dat het CGVS haar beleid met betrekking tot Gaza heeft herzien en van mening is dat een terugkeer naar Gaza momenteel wel kan. Men stelde vast dat sommige Palestijnen uit Gaza op de luchthaven in België aankwamen via een recent ontmantelde filière. De RvV heeft in sommige gevallen de weigeringsbeslissingen vernietigd, vandaar dat het CGVS nu extra informatie aan het vergaren is om haar positie te bekrachtigen. Een terugkeer naar Gaza kan nog niet elke dag van de maand, maar dat betekent niet dat hij effectief niet mogelijk is. Wat betreft de Gaza dossiers is het CGVS nu bezig haar informatie aan te vullen, onder andere via de Palestijnse delegatie in Brussel. Het is dus wachten op het resultaat van deze zoektocht naar extra informatie vooraleer nieuwe beslissingen in deze dossiers kunnen worden genomen.
27. Mevrouw Büchler vraagt of de Palestijnse asielzoekers nu door de DVZ geregistreerd worden onder de Palestijnse nationaliteit i.p.v. 'onbepaalde' nationaliteit. De heer Claus antwoordt dat FOD Buitenlandse Zaken vraagt deze personen als « Palestijnen » te registreren, terwijl FOD Justitie dit als onjuist beschouwd, omdat België Palestina nog niet officieel als een Staat op zich heeft erkend. Bovendien worden Palestijnen nog steeds als 'staatlozen' door Justitie erkend. De heer Claus doet ook opmerken dat de nationaliteit 'onbepaald' niet enkel terugslaat op de Palestijnen, vandaar dat deze nieuwe registratiewijze de zaken wat duidelijker zou maken.

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

28. Mevrouw Goris ontving de cijfers van de RvV na de vergadering, deze worden mee opgenomen in het verslag. Wat betreft het jaar 2016, bedroeg de totale instroom in asielmaterie 6.626 beroepen en werden er 5.970 arresten gewezen. In december was er een instroom van 530 beroepen en een uitstroom van 433 gewezen arresten. Qua instroom ging het in december vooral om beroepen ingediend door asielzoekers afkomstig uit: Irak (114), DR Congo (46), Afghanistan (45), Somalië (28) en Guinee (27).
29. In december 2016 werden er 114 beroepen in uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN) ingesteld en 15 beroepen in versnelde procedure. Dit brengt een totaal van 1.282 beroepen UDN en 249 beroepen in versnelde procedure voor 2016. Op 1 januari 2017 bedroeg de werklust van het asielcontentieux 2.844 hangende beroepen.
30. De analyse van de uitstroom (asielmaterie in volle rechtsmacht) staat vermeld per dictum/definitieve arresten. In december 2016 werden er in totaal 333 arresten gewezen: 291 weigeringen, 10 erkenningen van de vluchtelingenstatus, 0 toekenningen van subsidiaire bescherming en 32 annulaties.
31. Wat betreft migratiematerie bedroeg de totale instroom voor 2016 9.292 beroepen en 13.791 gewezen arresten. Voor december 2016 waren er 642 beroepen en 928 gewezen arresten. Van de 632 beroepen in december werden er 180 beroepen ingediend tegen een weigering van een geregulariseerde aanvraag: 109 ervan betroffen een 9bis aanvraag en 71 een 9ter aanvraag. Op 1

januari 2017 betref de werklust betreffende hangende beroepen in migratiematerie 18.981 dossiers (tegenover 19.304 dossiers op 1 december 2016).

Mededelingen IOM (mevrouw d’Hoop)

32. Mevrouw d’Hoop deelt de cijfers over de **vrijwillige terugkeer** vanuit België mee. In januari 2017 waren er 240 personen die vertrokken via IOM. De top 5 van de landen voor vrijwillige terugkeer is: Oekraïne (54), Irak (45), Roemenië (32), Brazilië (23) en Afghanistan/Georgië/Mongolië/Marokko (elk 8). De meeste van de terugkeerders in januari werden geregistreerd in Brussel (112), Antwerpen (48) en Luik (16). Het waren voornamelijk migranten zonder wettig verblijf (dus niet-asielzoekers, 118), uitgeprocedeerde asielzoekers (68) en asielzoekers die hun procedure hebben stopgezet (54). De voornaamste continenten waarnaar werd teruggekeerd waren: Europa (109), Azië (76), Afrika (29) en Latijns-Amerika en de Caraïben (26). De belangrijkste organisaties die betrokken waren bij de terugkeer waren de NGO’s (96), Fedasil (110), de Croix-Rouge en Rode Kruis-centra (27), DVZ (5) en IOM (2).
33. In januari 2017 deden 78 personen beroep op een re-integratie bijstand. De voornaamste bestemmingen waren: Irak (33), Oekraïne (9) en Afghanistan (8).
34. IOM ondersteunde 25 kwetsbare personen: 13 personen met medische problemen, 9 families met kinderen, 1 ex-niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, 1 slachtoffer mensenhandel en 1 medische ondersteuning (met escorte begeleiding).
35. Mevrouw d’Hoop deelt de cijfers over de **vrijwillige terugkeer vanuit Europa** mee. In **2016 keerden 81.575 personen vrijwillige terug** naar 151 landen van herkomst. Dit is een sterke stijging in vergelijking met de 55.851 terugkeerders in 2015. De top 10 van **herkomstlanden voor vrijwillige terugkeer in Europa** bestaat uit: Albanië (18.015), Irak (12.507), Servië (6.933), Afghanistan (6.172), Kosovo (6.003), Macedonië (4.953), Iran (4.283), Oekraïne (3.403), Rusland (2.047) en Montenegro (1.926). De top 10 **landen van vertrek uit Europa**: Duitsland (54.069), Griekenland (6.151), Oostenrijk (4.812), Nederland (4.451), België (4.117), Finland (2.114), Noorwegen (1.456), Polen (788), Bulgarije (634) en Spanje (579).
36. Mevrouw Baeyens haalt een vraag aan binnen gekomen via de helpdesk van Vluchtelingenwerk Vlaanderen. Personen uit Irak zouden voor hun terugkeer een document moeten ondertekenen waarin staat dat Bagdad veilig is? Heeft dit dan geen invloed op de indiening van een meervoudige asielaanvraag indien zij naderhand beslissen om toch niet vrijwillig te vertrekken? Mevrouw d’Hoop verduidelijkt dat zij enkel een formulier voor vrijwillige terugkeer moeten ondertekenen dat akte neemt van hun wens om vrijwillig naar het land in kwestie terug te keren. IOM geeft geen attesten af dat een land of regio als veilig zou beschouwd worden. Het geeft enkel advies en aanbevelingen. De heer Vanderstraeten suggereert dat het misschien om het Voluntary declaration return form gaat.

Mededelingen Dienst Voogdij (mevrouw Delwiche)

37. Mevrouw Delwiche geeft de cijfers mee voor de Dienst Voogdij. In januari 2017 kwamen 252 verklaarde niet-begeleide minderjarigen toe, waar bij 78 onder hen twijfel was over hun leeftijd. De Dienst Voogdij liet 69 leeftijdstesten uitvoeren in januari.
38. Op 31 januari 2017 waren 3.514 voogdijen lopende. In 2016 waren er dat 3.609. Er werden 154 beslissingen tot aanstelling van een voogd betekend. Momenteel zijn er 641 actieve voogden, waarvan 396 Nederlandstalig en 245 Franstalig.
39. Mevrouw Baeyens vraagt naar de achterstand van de voogdaanstellingen? Mevrouw Delwiche preciseert dat de NBMV in de OOC nog geen voogd krijgen toegewezen omdat op dat moment niet duidelijk is in welk taaldeel van het land ze terecht komen. Zij krijgen dus pas een voogd toegewezen wanneer zij doorstromen naar de tweede opvangfase. De achterstand is dus weggewerkt.

Mededelingen UNHCR

40. UNHCR heeft deze maand geen mededelingen.

Mededelingen Fedasil (Mevrouw Bieke Machiels)

41. Mevrouw Machiels deelt mee dat ze nog geen jaaroverzicht voor 2016 kan geven. Ze geeft wel de maandcijfers van december: op 31/12/2016 telde het **opvangnetwerk** 26.363 plaatsen. De operationele capaciteit van het opvangnetwerk bestaat uit 16.300 structurele plaatsen (hierin zijn de Observatie- en oriëntatiecentra inbegrepen), 1.599 bufferplaatsen en 8.464 tijdelijke plaatsen. De bezetting bedroeg 22.903 plaatsen; dit is een bezettingsgraad van 86,88 % binnen het opvangnetwerk. In de collectieve centra bedroeg deze 94,26 % en in de individuele opvang, 81,63 %. Ten opzichte van vorige maand is er een stijging in de bezittingsgraad van de individuele plaatsen met 10%, voornamelijk door de sluiting van verschillende individuele opvangplaatsen.
42. De **instroom** bedroeg 1.069 personen in december 2017, de **uitstroom** 1.693 personen. Dit betekent dat 624 personen meer vertrokken dan er toekwamen, ten opzichte van november 2016 is dit een daling van 294 personen.
43. Er waren 1.397 **aanvragen voor opvang**, waarvan 323 meervoudig. 242 personen gingen niet in op het aanbod van opvang (no show) en 245 personen werden niet toegewezen aan het opvangnetwerk. 214 personen werden door Fedasil opnieuw toegewezen (voornamelijk in overweging genomen asielaanvragen) aan het opvangnetwerk en 24 personen werden toegewezen in kader van hervestiging.
44. De **gezinssamenstelling** van de 1.069 personen die **toekwamen** bestond uit: 17% NBMV (5% meer dan de maand voordien), 44% families (3% meer dan de maand voordien), 7% alleenstaande vrouwen (4 % minder dan de maand voordien) en 32% alleenstaande mannen (4% minder dan de maand voordien).

45. Van de **bewoners** was 68,8% **mannelijk** (alleenstaanden en gezinnen) en 31,2% **vrouwelijk**. De **gezinsamenstelling** van de bewoners bestond uit: 5,2% alleenstaande vrouwen, 34,3% alleenstaande mannen, 53,6% families en 6,9% NBMV (voornamelijk jongens). De top 10 **nationaliteiten** van bewoners zijn: Afghanistan (31,4%) (dit komt door het grote aantal aanvragen en de langere behandelingstermijn voor Afghanen), Irak (17,1%), Syrië (9,4%, een sterke daling ten aanzien van 19,9% in december 2015), Somalië (5,2%), Guinee (3,3%), onbepaald (3%, voornamelijk Palestijnen), Rusland (2,8%), Albanië (2,6%), Congo (1,9%) en Iran (1,8%). Deze top 10 maakt 78,5% van de bewoners in het opvangnetwerk uit. 5% van de bewoners komt uit een veilig land, wat een stijging van 1,2% is ten opzichte van december 2015.
46. Het **basis recht op materiële opvang** werd in december 2016 grotendeels opgenomen door asielzoekers met een dossier in behandeling (76,7%). Dit is een sterke daling in vergelijking met december 2015 (91,2%). Hierna komen de personen met verblijfstitel (9ter inclusief) met 12,4%, wat een opmerkelijke verschil is met het jaar voordien in december (2,3%). Daarnaast waren ook 4,5% uitgeprocedeerde asielzoekers binnen termijn van BGV of in afwachting van BGV, wat een stijging is t.o.v. 2015 (1,8%).
47. Het **genderprofiel van de minderjarigen (begeleide en niet-begeleide)** is: 61,9% jongens en 38,1% meisjes. De grootste leeftijdsgroep is tussen 3 en 5 jaar (40,6%), dan tussen 12 en 18 jaar (26,4%), tussen 0 en 2 jaar (17,9%) en tussen 6 en 11 jaar (15,1%), en. De top 10 van de **nationaliteiten van minderjarigen** bestond uit: Afghanistan (30,8%), Irak (14,4%), Syrië (13%), Rusland (4,8%), Guinee (4,1%), Somalië (3,3%), Albanië (3%), onbepaald (2,7%), DR Congo (1,8%) en Kosovo (1,2%). Van de minderjarigen was er 78,2% begeleid en 21,8% niet-begeleid.
48. Wat de **niet-begeleide minderjarige vreemdelingen** (NBMV) betreft, verbleven op 31/12/2016 2.032 NBMV in het **opvangnetwerk**. Dit had op die datum een capaciteit van 2.651 plaatsen voor NBMV, de bezettingsgraad was (76,65%). In de verschillende categorieën van opvangplaatsen voor NBMV was de bezettingsgraad als volgt: 65,26% in de observatie en oriëntatie centra (OOC); 75,68% in de collectieve opvang en 89,78% in de individuele opvang. De top 5 van **nationaliteiten van de NBMV** die in het opvangnetwerk verblijven, bestaat uit: Afghanistan (1.462 jongens - 5 meisjes), Syrië (99 jongens - 8 meisjes), Somalië (74 jongens - 31 meisjes), Guinee (52 jongens - 18 meisjes) en Irak (54 jongens - 1 meisje).
49. In december 2016 werden 90 NBMV toegewezen aan een OOC. 89 toegewezen NBMV vroegen **asiel** aan. De grootste **leeftijdsgroep van de NBMV** die instromen zijn tussen de 15,5 en 17,5 jaar oud (72). De jongste NBMV die aankwam was 10,5 jaar oud, wat de trend van een steeds jongere leeftijd bevestigt. In december kwamen de meeste instromende NBMV uit Afghanistan (44%) en uit Guinee (21%).
50. De top van **nationaliteiten van uitstroom** uit het opvangnetwerk bestaat uit: Irak (26%), Syrië (16%), Afghanistan (12%), Somalië (6%). De andere nationaliteiten maken (40%) uit. Van de personen die in december 2016 vertrokken heeft 45% **verblijfsrecht**, vertrekt 25% op eigen initiatief met recht op opvang, is 19% uitgeprocedeed, keert 8% vrijwillig terug, is 2% overgebracht naar een gesloten centrum of gevangenis, kreeg 1% een code 207 en had 1% een andere reden (bv. overlijden).

51. In december vroegen 84 personen opvang aan op basis van het **Koninklijk Besluit uit 2004**. Dit is een sterke stijging in vergelijking met november (15). Deze personen kwamen uit Macedonië (12), Marokko (11), Servië (10), Albanië (8), Rusland (8) of hadden een andere nationaliteit (35).
52. In 2016 werden 452 personen **hervestigd**, waarvan 24 in december. Onder de 452 hervestigde personen waren er 448 Syriërs en 4 Congolezen; vrijwel alle hervestigde personen kwamen in familieverband naar België.
53. In 2016 werden 200 **relocaties** georganiseerd (waarvan geen in december). De nationaliteit van deze personen: Syrië (145), Irak (24), Eritrea (21), Staatloos (7), Palestina (2) en Centraal Afrikaanse Republiek (1). Meer dan de helft kwam met hun gezin (135).
54. *Op de vorige contactvergadering stelde mevrouw Bonamini de vraag wanneer de stakeholdersvergadering over hervestiging doorgaat die Fedasil zou organiseren. Mevrouw Machiels antwoordt dat een vergadering gepland zou zijn voor eind maart of begin april. De stakeholders zullen dus binnenkort een uitnodiging mogen verwachten.*
55. *Ook stelde mevrouw Bonamini de vraag naar hoe het traject voor hervestigde vluchtelingen eruit ziet: hoe hun huisvesting is georganiseerd, enz? Mevrouw Machiels overloopt het (ongewijzigde) traject: Fedasil vangt de persoon in kwestie op gedurende een periode van 6 tot 7 weken. Vervolgens wordt een transfert naar een LOI georganiseerd. Dit duurt maximum 6 maand, met een eventuele verlenging van 2 maand. Nadien zijn er twee mogelijkheden: het LOI zoekt een woning in de gemeente en start met het OCMW een hervestigingsprogramma op. Dit houdt in dat het OCMW een woning en begeleiding voorziet. Fedasil voorziet een hervestigingstarief aan het OCMW van 2.500€ per persoon. De tweede mogelijkheid is dat het LOI helpt een woning te zoeken buiten de gemeente. Hierbij is er geen hervestigingstarief. Mevrouw Goris vraagt naar de begeleiding door Caritas en Convivial. Mevrouw Machiels verduidelijkt dat deze bijkomende ondersteuning aan de LOI's en OCMW's nog even doorloopt. Vermoedelijk zal dit wijzigen in de toekomst.*
56. Mevrouw Okladnicoff vraagt naar de cijfers van de terugkeerplaatsen. Mevrouw Machiels antwoordt dat er in december 2016 een bezetting van 49,48% was. Dit cijfer schommelt sterk omdat dit ook Dublinplaatsen omvat en er geen onderscheid wordt gemaakt met de asielaanvragen. Mevrouw Machiels vraagt de cijfers rond aanmeldingen en toewijzingen op.
57. Mevrouw Okladnicoff verwijst naar de situatie van personen die een aanvraag tot verlenging van het recht op opvang hebben ingediend op basis van hun medisch profiel. Vaak worden zij ook gecontacteerd door de cel vrijwillige terugkeer van Fedasil. Is dit de normale gang van zaken? Mevrouw Machiels bevestigt dat er personen met zwaar medische problemen soms lang vastzitten in het opvangnetwerk. Dit wordt onderzocht door de medische coördinator van Fedasil. Er lopen momenteel gesprekken met DVZ, evenals over de vrijwillige terugkeer en de steun hierbij. Mevrouw d'Hoop vult aan dat er specifieke of bijkomende steun voor personen met medische zorgen bestaat binnen de vrijwillige terugkeer. Mevrouw Machiels geeft mee dat Fedasil eraan werkt en vraagt dit na. De heer Vanderstraeten stelt dat bij een verlenging vanuit de Cel systematisch wordt nagegaan of er mogelijkheden zijn voor een oplossing. Dit gebeurt ook vaak in samenwerking met andere actoren. Mevrouw Okladnicoff heeft de indruk dat er wel overleg is in deze medische dossiers en er afspraken worden gemaakt. Dit staat soms ook in de beslissing. Mevrouw Okladnicoff vraagt of deze dossiers met DVZ worden besproken, want in

sommige dossiers is terugkeer wel erg problematisch. Mevrouw Okladnicoff haalt een dossier aan waarbij men naar DVZ verwijst en een 9ter geweigerd wordt. De heer Claus antwoordt dat DVZ dit geval per geval behandelt.

58. Mevrouw Vandenberghe vraagt naar de opvolging van de informatie over relocatie die verkeerd/verwarrend is verspreid door IOM Griekenland. Mevrouw Machiels antwoordt dat er een missie naar Griekenland is gepland in het voorjaar. Mevrouw d’Hoop antwoordt dat IOM contact opnam met IOM Griekenland voor een update van de toolkit met informatie over relocatie en de termijnen.

Varia

59. Mevrouw Goris vraagt of de andere organisaties nog mededelingen hebben? Niemand heeft een mededeling deze maand.

De volgende contactvergadering vindt plaats op 15 maart om 09u30

Waar? Myria, Koningsstraat 138, 1000 BRUSSEL

(Ingang via de Ligne straat 37)

U hebt vragen voor de asielinstanties? Gelieve ze uiterlijk voor 7 maart over te maken aan

myria@myria.be of katleen.goris@myria.be

Volgende vergaderingen: 19/04, 17/05 en 21/06.